

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellante,

tegen de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats
Almelo, van 4 juni 2008 in zaak nr. 07/45053 in het geding tussen:

en

de staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 15 mei 2007 heeft de minister van Justitie een aanvraag van (hierna: de vreemdeling) om verlenging van de geldigheidsduur van een aan haar verleende verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd afgewezen en deze verblijfsvergunning met ingang van 1 oktober 2005 ingetrokken.

Bij besluit van 6 november 2007 heeft de staatssecretaris van Justitie (hierna: de staatssecretaris) het daartegen door de vreemdeling gemaakte bezwaar ongegrond verklaard. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 4 juni 2008, verzonden op dezelfde dag, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Almelo, het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de vreemdeling bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 1 juli 2008, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De staatssecretaris heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. C.J. Borman, lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. J.J. Schuurman, ambtenaar van Staat.

w.g. Borman
lid van de enkelvoudige kamer

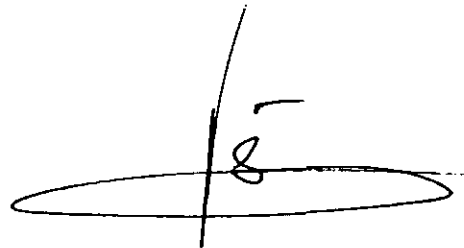
w.g. Schuurman
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 28 november 2008

282-577.

Verzonden: 28 november 2008

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a vertical line on the left, a horizontal line across the middle, and a large, stylized 'S' or 'V' shape on the right.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

uitspraak

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE

Sector Bestuursrecht
vreemdelingenkamer

nevenzittingsplaats Almelo

regnr.: Awb 07/45053 BEPTDN/BE

uitspraak van de enkelvoudige kamer

inzake

van Nigeriaanse nationaliteit,
IND dossiernummer 0411.04.0407,
eiseres,
gemachtigde: mr. M.F. Kiers, advocaat te Deventer;

tegen

DE STAATSSECRETARIS VAN JUSTITIE

(Immigratie- en Naturalisatiedienst),
te 's-Gravenhage,

verweerder,

vertegenwoordigd door mr. F.H. Pasma, ambtenaar ten departemente.

1. Procesverloop

Op 22 mei 2006 heeft eiseres een aanvraag ingediend om verlenging van de geldigheidsduur van de haar verleende verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd onder de beperking verblijf bij echtgenoot. Bij besluit van 15 mei 2007 heeft verweerder de aanvraag afgewezen en de aan eiseres verleende verblijfsvergunning ingetrokken met ingang van 1 oktober 2005. Bij brief van 14 juni 2007 is daartegen bezwaar gemaakt. Verweerder heeft dit bezwaar bij besluit van 6 november 2007 ongegrond verklaard. Bij brief van 30 november 2007 is daartegen beroep ingesteld. De gronden van het beroep zijn aangevuld bij brief van 22 december 2007. Op 29 januari 2008 heeft verweerder een verweerschrift ingediend.

Het beroep is ter zitting van 27 maart 2008 behandeld. Eiseres is verschenen, bijgestaan door haar gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen.

2. Standpunten

Verweerder heeft het bezwaar ongegrond verklaard, omdat de vergunning tot verblijf volgens hem op goede gronden is ingetrokken met terugwerkende kracht tot het moment waarop de relatie is verbroken. Het bestreden besluit is volgens verweerder niet in strijd met artikel 8 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de

fundamentele vrijheden (EVRM).

Eiseres stelt zich op het standpunt dat verweerder de vergunning met een onjuiste ingangsdatum heeft ingetrokken. Nu het bestreden besluit op deze stelling niet ingaat, is volgens eiseres sprake van een motiveringsgebrek. Het bestreden besluit is voorts in strijd met artikel 8 EVRM en het vierde protocol bij artikel 3 EVRM.

3. Overwegingen

In artikel 18, eerste lid, aanhef en onder f, Vreemdelingenwet (Vw) 2000 is bepaald dat een aanvraag tot het verlengen van de geldigheidsduur van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 14 kan worden afgewezen indien niet wordt voldaan aan de beperking waaronder de vergunning is verleend of een voorschrift dat aan de vergunning is verbonden;

In artikel 19 Vw 2000 is bepaald dat de verblijfsvergunning voor bepaalde tijd kan worden ingetrokken op de gronden bedoeld in artikel 18, eerste lid, met uitzondering van onderdeel b.

In artikel 3.13, eerste volzin, Vreemdelingenbesluit (Vb) 2000 is – voor zover hier van belang - bepaald dat de verblijfsvergunning voor bepaalde tijd, bedoeld in artikel 14 van de Wet, onder een beperking verband houdend met gezinshereniging of gezinsvorming, wordt verleend, indien wordt voldaan aan alle in de artikelen 3.16 tot en met 3.22 genoemde voorwaarden.

In artikel 3.17, aanhef en onder a, Vb 2000 is bepaald dat de verblijfsvergunning, bedoeld in artikel 3:13, eerste lid, wordt verleend, indien de vreemdeling en de hoofdpersoon samenwonen en een gemeenschappelijke huishouding voeren.

Tussen partijen is niet in geschil dat eiseres niet meer voldoet aan de beperking waaronder de vergunning tot verblijf is verleend. Partijen verschillen van mening over het antwoord op de vraag of deze vergunning met terugwerkende kracht per 1 oktober 2005 kon worden ingetrokken. Met verweerder beantwoordt de rechtbank deze vraag bevestigend. Op grond van de omstandigheid dat de echtgenoot van eiseres haar in oktober 2005 heeft verlaten, heeft verweerder mogen concluderen dat eiseres vanaf dat moment niet meer met haar echtgenoot samenwoonde en met hem geen gemeenschappelijke huishouding meer voerde, zodat zij niet meer voldeed aan het gestelde in artikel 3.17, onder a, Vb 2000. Dat eiseres aanvankelijk hoopte dat haar echtgenoot nog bij haar terug zou keren en dat zij pas in de loop van 2006 tot de conclusie is gekomen dat hij niet meer terugkwam, maakt dat niet anders, evenmin als het feit dat eiseres niet is gescheiden van haar echtgenoot. De stelling van eiseres ter zitting dat zij haar echtgenoot nog steeds ziet en zwanger is van hem, is een nieuw feit dat dateert van na het bestreden besluit. Het ex-tunc-karakter van de door de rechtbank aan te leggen toetsing staat eraan in de weg dit nieuwe feit, wat daarvan ook zij, bij de beoordeling van het onderhavige beroep te betrekken.

De rechtbank volgt eiseres niet in haar betoog dat de vergunning tot verblijf niet meer met terugwerkende kracht wordt ingetrokken per 1 oktober 2000, ook al zou de samenwoning per die datum feitelijk beëindigd zijn, nu hierop in het bestreden besluit niets meer is opgemerkt en evenmin de overwegingen uit het besluit in primo zijn ingelast. In dit verband wijst de rechtbank erop dat in het bestreden besluit in de vijfde alinea op pagina 2, uitdrukkelijk

wordt overwogen dat feitelijk vast staat dat de relatie sinds oktober 2005 is verbroken. Op grond daarvan wordt geconcludeerd dat op goede gronden tot intrekking van de verblijfsvergunning is overgegaan.

Ter zitting heeft eiseres, onder verwijzing naar de uitspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State van 22 februari 2008, nummer 200706668/1, LJN-nummer BC5889, nog betoogd dat verweerder haar aanvraag had moeten opvatten als een aanvraag om voortgezet verblijf. Nog daargelaten of eiseres dit betoog niet eerder in de procedure naar voren had kunnen brengen, moet het betoog reeds falen omdat, anders dan in de door eiseres bedoelde zaak, eiseres een aanvraag heeft ingediend om verlenging van de haar verleende verblijfsvergunning voor verblijf bij haar echtgenoot. In haar geval is, anders dan in bedoelde zaak, geen sprake van de situatie dat zij op het aanvraagformulier niet de juiste hoofdreden van verblijf had aangekruist.

Het beroep op artikel 3 van het vierde protocol bij het EVRM moet evenzeer falen. Dit artikel behelst uitsluitend een verbod op uitzetting van onderdanen en vestigt niet het recht voor Nederlanders om het gezinsleven met niet-Nederlanders en niet-ingezetenen in Nederland uit te oefenen. Nu geen sprake is van uitzetting van de dochter van eiseres, is dit artikel niet van toepassing op de situatie van eiseres en haar dochter.

Met betrekking tot de vraag of de intrekking van de verleende verblijfsvergunning en de weigering de geldigheidsduur van de verleende verblijfsvergunning te verlengen in strijd is met artikel 8 EVRM, overweegt de rechtbank als volgt.

Ingevolge artikel 8, eerste lid, van het EVRM heeft een ieder recht op respect voor zijn familie- of gezinsleven. Ingevolge het tweede lid van dit artikel is geen inmenging van enig openbaar gezag in de uitoefening van dit recht toegestaan, dan voor zover bij wet is voorzien en in een democratische samenleving noodzakelijk is in het belang van de nationale veiligheid, de openbare veiligheid of het economisch welzijn van het land, de bescherming van de openbare orde, het voorkomen van strafbare feiten, de bescherming van de gezondheid of de goede zeden, of voor de bescherming van de rechten en vrijheden van anderen.

De rechtbank stelt vast dat de Nederlandse dochter is geboren ten tijde van het huwelijk van eiseres met haar echtgenoot, voor welk huwelijk eiseres een verblijfsvergunning had verkregen. Derhalve dient te worden aangenomen dat sprake is van inmenging in het recht op familie- of gezinsleven tussen de dochter en eiseres en, indien de dochter eiseres zou volgen naar Nigeria, tussen de dochter en de echtgenoot van eiseres.

Verweerder heeft zich naar het oordeel van de rechtbank in redelijkheid op het standpunt kunnen stellen dat door de weigering eiseres voortgezet verblijf hier te lande toe te staan geen sprake is van schending van artikel 8 EVRM. Daartoe is redengevend dat geen sprake is van objectieve belemmeringen voor eiseres en haar dochter om het recht op gezinsleven uit te oefenen in Nigeria. De dochter kan eiseres immers volgens naar Nigeria ten einde daar het gezinsleven uit te oefenen. Het feit dat de dochter van eiseres de Nederlandse nationaliteit heeft, kan niet als een objectieve belemmering worden aangemerkt om het gezinsleven in Nigeria uit te oefenen. Evenmin kan in dit feit een recht worden gevonden het gezinsleven in Nederland uit te oefenen. Daarbij overweegt de rechtbank dat gezien de jonge leeftijd van de dochter van eiseres geen sprake is van zodanige worteling in de Nederlandse samenleving dat van haar niet kan worden gevergd haar moeder te volgen naar Nigeria.

In de stelling van eiseres dat zij zich niet zal kunnen handhaven in Nigeria heeft verweerder evenmin aanleiding hoeven vinden dat sprake is van een objectieve belemmering voor het uitoefenen van het gezinsleven aldaar. Daarbij heeft verweerder er terecht op gewezen dat eiseres het grootste gedeelte van haar leven in Nigeria heeft verbleven, zodat zij geacht moet worden zich staande te kunnen houden in dat land. Het feit dat een kind van eiseres in Nederland is begraven, heeft verweerder eveneens onvoldoende geacht om eiseres hier te lande voortgezet verblijf toe te staan.

Eiseres heeft niet weersproken dat op het moment van het bestreden besluit geen sprake was van een invulling van het gezinsleven tussen de dochter van eiseres en haar echtgenoot. De stelling van eisers dat mogelijk in de toekomst een dergelijke invulling wel zal worden gegeven, kan niet leiden tot een geslaagd beroep op artikel 8 EVRM, reeds omdat dit een toekomstige onzekere gebeurtenis betreft. De stelling van eiseres ter zitting dat door het vertrek van de dochter naar Nigeria het niet mogelijk is een band op te bouwen tussen vader en dochter, volgt de rechtbank niet. De vader kan immers desgewenst contact opnemen met zijn dochter en haar in Nigeria bezoeken.

De stelling van eiseres ter zitting dat de echtgenoot van eiseres thans af en toe telefonisch contact zou hebben met zijn dochter, is een nieuw feit dat dateert van na het nemen van het bestreden besluit en derhalve niet bij de beoordeling van het onderhavige beroep kan worden betrokken. Overigens is de rechtbank van oordeel dat dit contact niet is aan te merken als zodanig intensief contact tussen vader en dochter dat op grond hiervan moet worden geoordeeld dat inmenging in het recht op gezinsleven niet gerechtvaardigd is te achten.

Het beroep is, gelet op het vorenstaande, ongegrond.

Er bestaat geen aanleiding voor veroordeling van een partij in de kosten die de andere partij in verband met de behandeling van het beroep redelijkerwijs heeft moeten maken.

4. Beslissing

De rechtbank verklaart het beroep ongegrond.

Deze uitspraak is gedaan door mr. E.C.R. Schut en in tegenwoordigheid van
drs. E.F. Hafkamp als griffier in het openbaar uitgesproken op 4 JUN 2008

Tegen deze uitspraak kunnen partijen binnen vier weken na de datum van verzending van deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, onder vermelding van "Hoger beroep vreemdelingenzaken", postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage [geen hoger beroep in visum zaken].

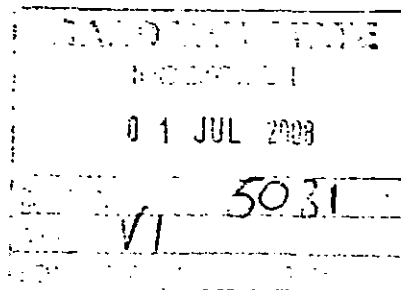
Artikel 85 Vw 2000 bepaalt in dat verband dat het beroepschrift een of meer grieven tegen de uitspraak bevat.

Afschrift verzonden: 4 JUN 2008

Kiers & Van der Lem

advocaten

Mw. mr. A.F. van den Berg
 Mw. mr. M. van Haaf-Noot
 Mr. H.C. Kiers
 Mw. mr. M.F. Kiers
 Mw. mr. J.A. van der Lem
 Mw. mr. R.H.H. Schepers

Raad van State, afd. Bestuursrechtspraak
 Postbus 16113
 2500 BC 's-GRAVENHAGE
 Hoger beroep vreemdelingenzaken
 Per post en per fax: 070 - 36 51 380

betreft: 20080637/MK/mk
 /Staat

uw ref.: 0411.04.0407

Deventer, 1 juli 2008

HOGER BEROEP

Appellante is mevrouw . geboren op , met de Nigeriaanse nationaliteit, in deze zaak woonplaats kiezende te Deventer aan de Pikeursbaan 4 (Postbus 6356, 7401 JJ, Deventer) ten kantore van mevrouw mr. Mw. M.F. Kiers, advocaat en procureur, welke tot haar gevolmachtigde wordt gesteld. Appellante heeft ondergetekende bepaaldelijk gevolmachtigd om namens haar beroep in te stellen tegen de uitspraak van de rechtbank te Almelo d.d. 4 juni 2008.

Bij deze wordt hoger beroep ingesteld tegen de uitspraak van de rechtbank te Almelo d.d. 4 juni 2008 (07/45053 BEPTDN ES1 BE HA2), waarbij het beroep tegen een beslissing van de IND d.d. 6 november 2007 ongegrond werd verklaard. Een kopie van de uitspraak is bijgevoegd als bijlage 1.

Appellante voert de volgende grieven aan:

Grief 1: Ten onrechte overweegt de rechtbank op pagina 2, onder punt 3, vijfde alinea:

“op grond van de omstandigheid dat de echtgenoot van eiseres haar in oktober 2005 heeft verlaten heeft verweerder mogen concluderen dat eiseres vanaf dat moment niet meer met haar echtgenoot samenwoonde en met hem geen gemeenschappelijke huishouding meer voerde zodat zij niet meer voldeed aan het gestelde in artikel 3.17 onder a Vb 2000. Dat eiseres aanvankelijk hoopte dat haar echtgenoot nog bij haar terug zou keren en dat zij pas in de loop van 2006 tot de conclusie is gekomen dat hij niet meer terugkwam, maakt dat niet anders evenmin als het feit dat zij niet is gescheiden van haar echtgenoot”.

Pikeursbaan 4 Deventer • Telefoon: 0570 - 612535 • Telefax: 0570 - 649718 • Postadres: Postbus 6356, 7401 JJ Deventer
 E-mail: advocaten@kiers-vanderlem.nl • www.kiers-vanderlem.nl

Kiers & Van der Lem advocaten is een samenwerkingsverband tussen de besloten vennootschap Advocatenkantoor Kiers en Van der Lem BV en mr. A.F. van den Berg, mr. M. van Haaf-Noot en mr. R.H.H. Schepers. Zij aanvaarden geen aansprakelijkheid voor elkaanders zaken.

Kiers & Van der Lem
advocaten

Toelichting

- Het klopt dat de echtgenoot van appellante in oktober 2005 is vertrokken. Naarmate het langer duurde begreep appellante dat hij niet meer terug zou komen. De samenwoning en de gemeenschappelijke huishouding zijn, achteraf bezien voor appellante, inderdaad per die datum beëindigd. Echter, waar het om gaat is dat, indien een persoon niet te verwijten valt dat per een bepaalde datum de beperking vervallen is, de verblijfsvergunning niet per die datum wordt ingetrokken maar op een later tijdstip, bijvoorbeeld op het moment dat de vergunning in ieder geval zou verlopen. Dit is vast beleid bij verweerder en is ook relevant bijvoorbeeld voor de vraag of een aanvraag voor voortgezet verblijf of wijziging beperking tijdig, dat wil zeggen binnen zes maanden na afloop van een vergunning, is ingediend. Dus indien iemand het niet kon weten dat de beperking gewijzigd of vervallen was dan kan de verblijfsvergunning niet met terugwerkende kracht worden ingetrokken.

Appellante is van mening dat haar in casu niets te verwijten valt ook gezien de omstandigheden rond de dood van haar pasgeboren dochtertje en de moeilijke periode die zij na het vertrek van haar echtgenoot heeft moeten doormaken.

Appellante is van mening dat de verblijfsvergunning onterecht is ingetrokken per oktober 2005.

Grief 2: Ten onrechte overweegt de rechtbank op pagina 3 derde alinea:

“het beroep op artikel 3 van het vierde protocol bij het EVRM moet evenzeer falen. Dit artikel behelst uitsluitend een verbod op uitzetting van onderdanen en vestigt niet het recht voor Nederlanders om het gezinsleven met niet-Nederlandse ouders en niet-ingezetenen in Nederland uit te oefenen. Nu geen sprake is van uitzetting van de dochter van eiseres, is dit artikel niet van toepassing op de situatie van eiseres en haar dochter”.

Toelichting:

Een kind met de Nederlandse nationaliteit heeft het recht op opvoeding en verzorging in Nederland (VC B2 10.2.4. laatste alinea). Nu de andere ouder niet aanwezig is om de opvoeding ter hand te nemen zou uitzetting van appellante er toe leiden dat de dochter van appellante met appellante mee moet gaan naar Nigeria om daar met appellante te wonen. Dan wordt geen recht gedaan aan artikel 3 van het vierde protocol bij het EVRM.

Dit punt moet volgens verweerder in de belangenafweging van artikel 8 EVRM worden betrokken. Dit punt is dus wel degelijk van toepassing op de situatie van appellante en haar kind en door aldus te overwegen geeft de rechtbank blijk van een onjuiste rechtsopvatting.

Grief 3: ten onrechte overweegt de rechtbank op pagina 3, laatste alinea:

“Verweerder heeft zich naar het oordeel van de rechtbank in redelijkheid op het standpunt kunnen stellen dat door de weigering eiseres voortgezet verblijf hier te lande toe te staan geen sprake is van schending van artikel 8 EVRM. Daartoe is redengevend dat geen sprake is van objectieve belemmeringen voor eiseres en haar dochter om het recht op gezinsleven uit te oefenen in Nigeria. De dochter kan eiseres immers volgen naar Nigeria ten einde daar het gezinsleven uit te oefenen.

Kiers & Van der Lem

advocaten

Het feit dat de dochter van eiseres de Nederlandse nationaliteit heeft kan niet als objectieve belemmering worden aangemerkt om het gezinsleven in Nigeria uit te oefenen. Evenmin kan in dit feit een recht worden gevonden het gezinsleven in Nederland uit te oefenen. Daarbij overweegt de rechtbank dat gezien de jonge leeftijd van de dochter van eiseres geen sprake is van zodanige worteling in de Nederlandse samenleving dat van haar niet gevergd kan worden haar moeder te volgen naar Nigeria".

En op pagina 4, tweede alinea:

"eiseres heeft niet weersproken dat er op het moment van het bestreden besluit geen sprake was van een invulling van het gezinsleven tussen de dochter van eiseres en haar echtgenoot. De stelling van eiseres dat mogelijk in de toekomst een dergelijke invulling wel zal worden gegeven kan niet leiden tot een geslaagd beroep op artikel 8 EVRM, reeds omdat dit een toekomstige onzekere gebeurtenis betreft. De stelling van eiseres ter zitting dat door het vertrek van de dochter naar Nigeria het niet mogelijk is een band op te bouwen tussen vader en dochter volgt de rechtbank niet. De vader kan immers desgewenst contact opnemen met zijn dochter en haar in Nigeria bezoeken".

Toelichting

In geval artikel 8 EVRM aan de orde is dient een belangenafweging te worden gemaakt. Aan de orde is in casu het belang van het Nederlandse kind van appellante om in Nederland te blijven wonen, en eventueel in de toekomst gezinsleven te hebben met haar vader die de Nederlandse nationaliteit heeft. De rechtbank maar ook verweerder heeft in casu te veel waarde gehecht aan de mate van worteling in Nederland. Zoals al eerder is aangegeven heeft het Nederlandse kind van appellante recht om in Nederland op te groeien en te worden verzorgd (door haar moeder nu vader niet in beeld is) op basis van artikel 3 van het vierde protocol van het EVRM. Appellante is van mening dat alleen daarom al verblijf moet worden toegestaan aan appellante. Verder is het zo dat de dochter van appellante weliswaar nog maar vier jaar oud is, dat betekent niet dat er geen sprake is van worteling in de Nederlandse samenleving. De dochter van appellante gaat hier naar school, heeft hier haar vriendjes en vriendinnetjes en spreekt Nederlands. In alles is zij een Nederlands kind en zij heeft geen enkele band met Nigeria, behalve dat haar moeder de nationaliteit heeft van dat land.

Daarbij komt nog dat er thans geen omgang is tussen vader en dochter maar dit in de toekomst mogelijk moet zijn en blijven. Door naar Nigeria te verhuizen is die mogelijkheid niet meer aanwezig en zal zij geen band kunnen opbouwen met haar vader. De stelling dat de vader naar Nigeria kan gaan voor een bezoek is in theorie natuurlijk wel mogelijk maar in de praktijk zal de verhuizing naar Nigeria betekenen dat het contact verbroken raakt.

In de belangenafweging dient verder rekening te worden gehouden met het feit dat appellante al geruime tijd geleden vertrokken is uit Nigeria, rechtmatig verblijf in Spanje heeft opgegeven voor het huwelijk met haar echtgenoot en nu door toedoen van de echtgenoot haar verblijfsvergunning voor Nederland verliest. Ook de te verwachten problemen met de familie in Nigeria vanwege de breuk tussen de echtelieden dienen meegewogen te worden.

Kiers & Van der Lem
advocaten

Na afweging van de belangen dienen de belangen van appellante en haar minderjarige dochter zwaarder te wegen dan de belangen van de Nederlandse overheid.

VERZOEK

Verzocht wordt het hoger beroep gegrond te verklaren en de uitspraak van de Arrondissementsrechtbank te Almelo d.d. 4 juni 2008 (07/45053 BEPTDN ES1 BE HA2) te vernietigen en daarbij zelf de zaak af te doen en te bepalen dat appellante dient te worden toegelaten op basis van artikel 8 EVRM, dan wel de zaak terug te verwijzen naar de rechtbank. Tevens wordt verzocht verweerder te veroordelen in de kosten van dit geding en het geding in eerste aanleg.

Gemachtigde,

Mw. M.F. Kiers, advocaat en procureur

Bijlage(n): 1.